

Bell nagykövet beszéde a Roma Holokauszt emléknapon

2016. augusztus 2.

Cigány Történeti, Kulturális, Oktatási és Holokauszt Központ

1212 Budapest, Szent István út 71.

Tisztelt vendégek, Borbély polgármester úr, Latorcai államtitkár-helyettes, nagyrabecsült diplomata kollégáim, barátaim, üdvözlöm Önöket, és köszönöm, hogy velem vannak ma délután, hogy megemlékezzünk a Porrajmosról és fejet hajtsunk az áldozatok előtt. Makai Istvánnak és a Roma Polgári Tömörülésnek pedig köszönetet szeretnék mondani, hogy meghívtak erre a fontos eseményre, és azért a munkáért, melyet nap mint nap a roma közösség javára végeznek. Örülök, hogy arra is lehetőségem nyílik, hogy első ízben tekintsem meg a Cigány Történeti és Kulturális Központot. Nagyszerű ez a hely.

Ma megállunk egy pillanatra, hogy gyászoljuk és emlékezetünkben hordozzuk azt a több ezer roma férfit, nőt és gyermeket, akiket a 2. világháborúban brutális és értelmetlen módon meggyilkoltak és rabszolgasorba döntöttek a nácik és kollaboránsaik. Ezen az eseményen fejet hajtunk az áldozatok előtt, akiket oly gyakran elfelejtettek, és azt is tudatosítjuk, hogy a Porrajmos nemcsak egy gonosz rendszer miatt volt, amely pár év leforgása alatt több millió embert pusztított el, hanem több száz évnyi hátrányos megkülönböztetésnek és üldöztetésnek a következménye is.

Ez a megkülönböztetés napjainkban is folytatódik. Személyesen tapasztaltam meg azt olyan közösségekben, amelyeket feldúlnak a roma emberek otthonaikból való kilakoltatására irányuló, diszkriminatív gyakorlatok. Jelen van a megkülönböztetés azokban az iskolákban is, ahol a szegregált oktatás megtagadja a roma gyermekektől egy jobb jövő lehetőségét. Sajnos a romákkal kapcsolatos elítélések a magyar társadalom egy részében jelen vannak.

De megtapasztaltam a roma emberek nagyszerű szellemiségét is. Ez a szellemiség hatja át a számtalan hűs egyén és szervezet, mint például a Roma Polgári Tömörülés és sokan mások, erőfeszítéseit, hogy Magyarországot mindenki számára még jobbá tegyék. Látom a magyar kormány több fronton végzett, szinte erőfeszítéseit is a romák helyzetének javítására. E sok szereplő által végzett munka Magyarország minden szegletében tetten érhető. Vidéki látogatásaim során találok egyszerű állampolgárokkal, akik azért szerveződtek meg, hogy követeljék alapvető jogaik tiszteletben tartását, követeljék a hozzáférést a tiszta vízhez, a tiszta környezethez és a biztonsághoz. Találok roma nőket, akik azért fogtak össze, hogy a családon belüli erőszak ellen küzdjenek. Országszerte a kormánnyal együtt azon dolgoznak különböző szervezetek, hogy a roma gyermekeket ne különítsék el nem roma kortársaiktól az alapfokú oktatásban.

A Porrajmos borzalma és a romák elleni diszkrimináció évszázados történelme húzódik meg a mai kihívások mögött, és motiválja a mai hőseket, akik készek szembenézni ezekkel a kihívásokkal. Nem feledjük azokat, akik áldozatul estek a történelem kegyetlen erőinek, és azokat sem, akik túléltek a szörnyűségeket, hogy tanúságtevők legyenek a halottak sorsának. De mindenekelőtt, nem feledkezhetünk meg közös felelősségünkért, hogy nemet mondjunk a bigottságra és az igazságtalanságra. Az Egyesült Államok büszkén kiáll roma fivéreink és nővéreink mellett Magyarországon és világszerte. Együtt tántoríthatatlanul haladunk az egyenlőség és szabadság kiteljesedése felé, azért, hogy a Porrajmos soha többé ne következhesse be. Ahogy Önök oly ékesszólóan kifejezték: "Múltunk közös lesz a jövőben is." Köszönöm.